

telse af en virksomheds afgiftspligtige omsætning, når den af virksomheden angivne omsætning ikke skønnes overensstemmende med de faktiske forhold, og nøjagtig opgørelse ikke kan foretages. Toldvæsenets ansættelse vil kunne indbringes for det i § 41 omhandlede nævn. Paragraffen indeholder nærmere regler herom. Tilsvarende bestemmelser som de i stk. 1, 2 og 4 omhandlede findes i gældende forbrugsafgiftslove.

Stk. 3 indeholder en bestemmelse om, at en virksomhed, der afsætter både afgiftsfri og afgiftspligtige varer, skal svare afgift af hele omsætningen i det omfang, den ikke ved bogføring, regnskabsbilag m. v. godtgør, at afgift ikke skal betales. Denne bestemmelse er foreslået for at tilskynde virksomhederne til ordentlig regnskabsførelse og derigennem lette kontrolarbejdet.

Afsnit XII indeholder straffebestemmelser.

Til § 38.

Paragraffen er formuleret således, at det udtrykkeligt fremgår af loven, hvilke overtrædelser der er belagt med straf. Dette er i overensstemmelse med formuleringen af tilsvarende bestemmelser i en række nyere love.

Paragraffen fastsætter, at overtrædelse af bestemmelserne straffes med bøde. Begås en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, er straffen bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Denne strafferamme er den samme, som findes i de gældende forbrugsafgiftslove.

Da det i tilfælde, hvor frihedsstraf idømmes for forsætlig afgiftsunddragelse, undertiden vil være rimeligt som tillæg hertil at kunne idømme bøde, er der i paragraffens stk. 3 indsat en bestemmelse herom. Tilsvarende bestemmelse findes inden for skattelovgivningen.

Paragraffens stk. 4 indeholder en bestemmelse om bødeansvar for en virksomheds ejer eller bruger, selv om overtrædelserne ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom, samt om adgang til at pålægge aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende bødeansvar. Et sådant objektivi bødeansvar findes i flere gældende love. Da en lov om almindelig omsætningsafgift vil omfatte en række større erhvervsvirksomheder, herunder selskaber m. v., taler bevishensyn og hensynet til strafansvarets effektivitet for, at der i loven skabes mulighed for objektivi bødeansvar.

Bestemmelsen i stk. 5 giver i overensstemmelse med de for andre forbrugsafgiftslove og toldloven gældende regler mulighed for udbetaling af dusører

for særlig indsats ved opklaring af sager angående overtrædelse af loven.

Til § 39.

I denne bestemmelse fastslås, at retten til at drive registreringspligtig virksomhed eller til at bevare en bevilling til at anvende varer afgiftsfrit kan frakendes den, der dømmes i henhold til § 38. Frakendelsen sker under de i straffeloven angivne betingelser. Lignende bestemmelse findes i gældende forbrugsafgiftslove.

Til § 40.

Ifølge paragraffens stk. 1 kan finansministeriet begære, at der rejses tiltale for overtrædelse af lovens bestemmelser. I stk. 2 bestemmes, at bøder kan pålægges af finansministeriet. Det præciseres, at en af finansministeriet ikendt bøde inden 14 dage kan begæres indbragt for domstolene.

De omhandlede bestemmelser svarer med mindre ændringer til de regler, der findes i de gældende forbrugsafgiftslove.

Stk. 3 indeholder processuelle bestemmelser bl. a. om, at de overtrædelsessager, der indbringes for domstolene, behandles som politisager. Samme processuelle regler findes i de gældende forbrugsafgiftslove.

Afsnit XIII indeholder forskellige andre bestemmelser vedrørende afgiftslovens administration.

Til § 41.

Paragraffen omhandler det nævn, som foreslås nedsat til afgørelse af forskellige spørgsmål ved lovens praktisering. Bestemmelserne svarer til dem, der gælder for det i henhold til manufakturafgiftsloven nedsatte nævn.

Paragraffens stk. 1 fastsætter, at nævnet skal bestå af 6 medlemmer, hvoraf de 4 — herunder formanden — skal være dommere.

Stk. 2 fastlægger nævnets kompetence. Denne omfatter for det første spørgsmål om varers afgiftspligt og i tilslutning hertil spørgsmål om, hvad der kan betragtes som hjælpestoffer og varige driftsmidler, der kan fritages for afgift efter bestemmelserne i lovforslagets § 18. Endvidere træffer nævnet afgørelse i spørgsmål om fastsættelse af den afgiftspligtige værdi. Endelig er nævnet klageinstans for de af toldvæsenet foretagne skønsmæssige ansættelser af den afgiftspligtige omsætning.

Foruden de nævnte spørgsmål, hvor nævnet har den endelige administrative afgørelse, har nævnet til opgave at medvirke ved administrationen af lovforslagets § 4 vedrørende fritagelse af varer fra